

EL NOU SANTPOLENC

EN

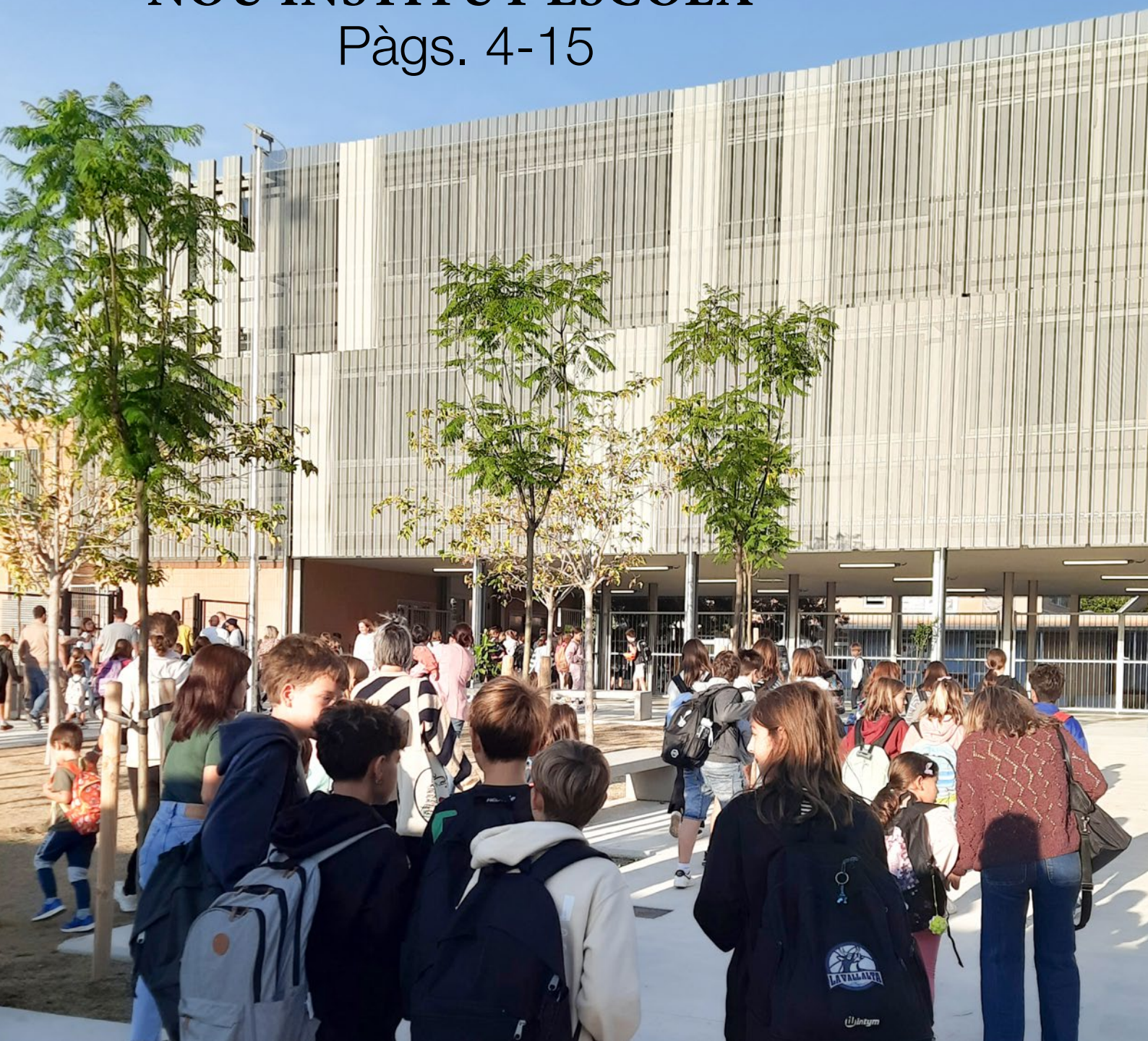
Octubre
2025

#120

EN PORTADA

NOU CURS, NOU INSTITUT ESCOLA

Pàgs. 4-15

Ajuntament de
Sant Pol de Mar

ENS

Dipòsit legal
B-24263-93

Edita
Ajuntament
de Sant Pol de Mar

Coordinació
Marc Vidal
(Regidoria de
Comunicació)

Maquetació
gina@mutudesign.com

Impressió
Impremta Pagès

Fotografia
Arxiu Ajuntament
Sant Pol de Mar,
Arxiu Municipal,
Arxiu Pere Sauleda
i A Tot Drap

Publicitat
ens@santpol.cat
93 760 01 52

**Ajuntament
de Sant Pol de Mar**
Plaça de la Vila, 1
08395 Sant Pol de Mar
Tel. 93 760 04 51
www.santpol.cat

Facebook/Twitter/
Instagram/Youtube:
@ajsantpol

Imprès en paper
100% ecològic

Tirada
1.400 exemplars

Cost unitari
0,76€

Educar en temps de canvi

Aquest inici de curs arriba a Sant Pol amb un aire de renovació i de reptes. L'estrena de les noves instal·lacions de l'Institut Escola marca un punt d'inflexió en el camí educatiu del nostre municipi, un pas endavant que coincideix amb una reflexió més àmplia sobre els desafiaments que afronta l'educació avui, tant a escala local com global.

El món canvia a gran velocitat, i l'escola —com a espai de creixement i formació ciutadana— no pot restar al marge. Els reptes actuals passen per reforçar les competències bàsiques en lectura i matemàtiques, àrees que continuen essent fonamentals per al pensament crític i l'aprenentatge autònom. Però també ens interpel·len qüestions noves, com la gestió responsable de les pantalles i de l'entorn digital per part de joves i adolescents. L'excés d'exposició, la pèrdua de concentració o les dificultats per a la comunicació presencial són símptomes d'una realitat que requereix una mirada compartida.

Perquè educar no és —ni ha estat mai— una tasca exclusiva de l'escola. Les famílies hi tenen un paper essencial. Cal que pares i mares acompanyin, orientin i també siguin exemple en l'ús de la tecnologia. No n'hi ha prou amb demanar responsabilitat als fills si els adults no la practiquem. L'educació digital, com la resta d'aprenentatges vitals, només pot tenir èxit si és fruit de la coherència i del treball conjunt entre mestres, famílies i comunitat.

Aquest número de la revista vol contribuir a aquesta reflexió. Però, a més, ens permet celebrar i reconèixer dues fites importants de la vida cultural del poble. D'una banda, els 20 anys de l'entitat A Tot Drap, que ha commemorat aquest 2025 amb diversos actes que evidencien la seva vitalitat i el seu compromís amb la divulgació del llegat pesquer i marítim de Sant Pol. De l'altra, els 25 anys de l'Arxiu de Sant Pol, un servei municipal que, més enllà de custodiar la documentació administrativa i històrica de la vila, desenvolupa una tasca imprescindible de difusió i posada en valor del patrimoni local.

En definitiva, aquest número és una invitació a mirar endavant sense oblidar les arrels: a pensar en el futur de l'educació i de la nostra comunitat des de la responsabilitat compartida i l'estima pel que som. Perquè, com ens recorden tant l'escola com les entitats i serveis que avui celebrem, educar i preservar són dues formes complementàries de construir el demà.

TELÈFONS D'INTERÈS

Arxiu Municipal
93 780 33 38

Biblioteca Can Coromines
93 760 45 44

Ca l'Arturo
93 760 30 06

**Consultori Local
Sant Pol de Mar**
93 760 48 18

Llar d'infants Pi del Soldat
93 760 10 72

**Oficina d'Atenció
a la Ciutadania (OAC)**
93 760 04 51

Oficina Turisme
93 760 45 47

Polícia Local
93 760 05 19

Emergències:
609 306 609

Serveis Socials Municipals
93 760 09 09

TENS QUEIXES SOBRE L'ADMINISTRACIÓ PÚBLICA?

Contacta amb el Síndic de Greuges:

900 124 124 / sindic@sindic.cat
www.sindic.cat

Sumari t[EN]5

4

EN PORTADA

CURS
D'ESTRENA!

14

L'ENTREVISTA

ENTREVISTA AL
NOU DIRECTOR
DE L'INSTITUT
ESCOLA DE SANT
POL DE MAR

16

L'ENTREVISTA

25 ANYS
DE L'ARXIU
MUNICIPAL DE
SANT POL DE
MAR

18

REPORTATGE

L'ARXIU
MUNICIPAL
COL·LABORA
EN EL PODCAST
"SALA 113.
HISTÒRIES
ARXIVADES"

22

REPORTATGE

20 ANYS
D'A *TOT DRAP*,
EL BATEC MARINER
DE SANT POL

26

L'EXPOSICIÓ DEL MUSEU

EL MUSEU FA UNA
RETROSPECTIVA
DELS 50 ANYS DE
L'ESCOLA SANT PAU

27

EL MUSEU

LA SEGONA
EDICIÓ DEL
CICLE BARRINAR
ENS FARÀ
REFLEXIONAR
SOBRE
L'EDUCACIÓ

29

ARBRES DE SANT POL

L'ATZAVARA

30

TRIBUNA POLÍTICA

32

AGENDA TRIMESTRAL

Tens un comerç i vols veure aquí el teu anunci?

Posa't en contacte amb ens@santpol.cat

Tarifes i condicions segons el preu públic contemplat
a l'Ordenança General de preus públics Municipals.

CURS D'ESTRENA!

El curs escolar 2025-2026 ha arrencat a Sant Pol de Mar amb una fita històrica per al municipi: la reconversió de l'Escola Sant Pau en l'Institut Escola de Sant Pol, un únic centre educatiu que a partir d'ara agrupa tota l'oferta formativa local des dels 3 fins als 18 anys. Un gran pas endavant per a la comunitat educativa de la vila.

L'Institut Escola ha iniciat el curs a ple rendiment.

Són les 8 del matí. Més de 300 adolescents esperen amb les motxilles carregades l'obertura de les portes exteriors del què, a partir d'ara, serà el seu nou institut. Ja no es desplacen al Parc del Litortal. Han canviat els mòduls prefabricats provisionals –tot i que ja tenien una antiguitat de 10 anys– per unes instal·lacions noves de trunca integrades a l'entorn del què abans era l'escola Sant Pau i que ara passa a denominar-se Institut Escola de Sant Pol.

La riuada d'adolescents entra a les aules i comencen les primers classes del dia. Una hora més tard, a les 9, es repeteix una estampa molt semblant. En aquesta ocasió, però, la protagonitzen els infants de 3 a 12 anys amb l'entrada a l'escola. I al seu darrera deixen una estela de patinets

i bicicletes recolzades a la tanca de la nova pista esportiva. Una mostra irrefutable de la gran activitat que acullen aquestes instal·lacions.

És la nova rutina del curs 2025-2026, que ha arrencat amb l'estrena d'aquest model educatiu que integra tot l'ensenyament dels 3 fins als 18 anys. Una transformació que respon a la llarga reivindicació per part de la comunitat educativa i de les famílies per disposar d'unes instal·lacions que permetessin acollir l'alumnat de secundària i batxillerat en uns espais moderns i adaptats a les necessitats pedagògiques actuals.

Amb aquesta reorganització, Sant Pol de Mar tindrà una comunitat educativa més cohesionada, ja que compta amb un únic centre de referència que garanteix la continuïtat educativa sense haver de sortir del municipi.

L'Institut Escola de Sant Pol comença el curs amb un total de 741 alumnes matriculats, repartits de la següent manera: 109 alumnes d'Educació Infantil, 298 d'Educació Primària, 294 d'alumnes a l'ESO i 40 alumnes a Batxillerat. De tots ells, se'n fa càrrec una plantilla de docents integrada per 68 persones.

Aquesta estructura consolida un projecte educatiu que vol facilitar la transició entre etapes, reforçar el sentiment de pertinença i optimitzar els recursos humans i materials.

El nou edifici de l'institut ha estat dissenyat per respondre als reptes de l'educació del segle XXI: aules polivalents i lluminoses, laboratoris equipats, espais tecnològics i zones de treball cooperatiu que fomenten l'aprenentatge actiu i la innovació pedagògica. També s'han tingut en compte criteris de sostenibilitat i eficiència energètica.

Per a moltes famílies i docents, l'estrena d'aquestes instal·lacions simbolitza el tancament d'una etapa de reivindicacions i l'inici d'un futur educatiu més estable i ambiciosament comunitari.

L'Institut Escola de Sant Pol és fruit d'un treball conjunt entre l'Ajuntament, el Departament d'Educació, l'equip docent i les famílies. Amb aquest pas endavant, Sant Pol de Mar es dota d'un model educatiu integrat i cohesionat que reforça el municipi com a espai on créixer, formar-se i mirar al futur.

LA INAUGURACIÓ DE L'INSTITUT ESCOLA, UNA GRAN FESTA PER A TOTA LA COMUNITAT EDUCATIVA

El 20 de setembre, coincidint amb els primers dies d'arrencada del curs escolar 2025-2026, Sant Pol va inaugurar les noves instal·lacions de l'Institut Escola, amb la participació de la consellera d'Educació, Esther Niubó, i de l'expresident de la Generalitat, Pere Aragonès, juntament amb els representants del consistori, la direcció del centre i l'AFA, mestres, infants i famílies.

L'acte va iniciar-se amb la descoberta de la placa inaugural, juntament amb el parlament de les diferents autoritats presents, les quals van posar en valor la possibilitat de disposar d'un centre d'aquestes característiques a Sant Pol que ha de beneficiar a tots els infants i joves que estudien a la vila.

Totes les persones presents van poder visitar les instal·lacions del centre i els nous elements dels patis infantils, portats a terme com a opció més votada en el Pressupost Participatiu del 2024, alhora que van poder gaudir d'un refrigeri i de l'actuació musical de *The Sideburns*.

A continuació reproduïm els parlaments que s'hi van pronunciar.

Esther Niubó,
consellera d'Educació i Formació
Professional

“Posem en marxa un projecte que uneix camins”

Avui, com s'ha dit, és un dia molt especial per Sant Pol. És un dia on, segurament, culminen molts anys de molta feina, de moltes esperances compartides i, també, de compromís amb l'educació pública d'aquest país.

I, com també deia el president Aragonès, avui no només inaugurem un edifici, que és fonamental, perquè parlar d'espais dignes i bonics, en aquest cas, és molt important, sinó que, a més, posem en marxa un projecte que uneix camins, nous camins i, també, memòries, amb aquest Institut Escola de Sant Pol de Mar, que neix de la fusió de dos centres, de dues institucions amb trajectòries molt significatives. Per una banda, l'Escola Sant Pau, aquí mateix, amb una història de més de 50 anys al servei del municipi i, també, l'Institut Sant Pol, que es va crear fa una dècada però que, fins ara, havia funcionat amb mòduls prefabricats.

I aquesta fusió, em sembla que és una oportunitat única per dotar aquest municipi de Sant Pol d'un projecte

educatiu que sigui coherent, que sigui sòlid, que sigui de continuïtat entre els 3 i els 18 anys. Em sembla que és un exemple de com l'educació pot ser, també, un eix vertebrador de tota la comunitat educativa i d'un municipi. Per tant, avui obrim aquest nou edifici que també ha estat possible gràcies a la col·laboració institucional fonamental entre el món local i, també, el Departament d'Educació i Formació Professional. Vull agrair, vull posar en valor, també, aquesta aportació del municipi que, sovint, ha anat molt més enllà de les seves competències, impulsant les obres, assumint part de la inversió i, també, la gestió d'aquesta execució.

Perquè em sembla que quan les institucions col·laboren és quan podem fer realitat un patrimoni com aquest. Des del Govern de la Generalitat volem reformar el nostre compromís amb l'educació pública un cop més. Avui inaugurem un dels set instituts d'escola previstos per aquest any, a més a més de tres nous instituts centrats en la formació professional.

Albert Zanca,
alcalde de Sant Pol de Mar

“Ha valgut molt i molt la pena”

Avui és un dia molt especial. Avui inaugurem allò que un dia va ser una visió, una il·lusió i una solució a l'educació del nostre municipi.

Avui es fa realitat l'empenta, la tenacitat i la resiliència de moltes i moltes persones que van creure i que creuen en aquest projecte. Una sèrie de persones que han volgut tirar endavant aquest projecte i ha estat un camí llarg, difícil, ple d'entrebancs. Aquest inici d'escola ha tirat endavant enmig d'una pandèmia mundial i d'una guerra que va fer perillar la seva construcció.

Però avui és un dia en què no hem de recordar els mals moments. Avui és un dia que hem de celebrar. Hem de celebrar que els nois i les noies de Sant Pol disposen en un centre digne on formar-se.

Perquè no només inaugurem una il·lusió, sinó que s'inicia un nou projecte educatiu únic. Avui, aquí, s'està donant l'oportunitat d'escolaritzar els nostres fills i filles dels 3 als 18 anys. I això crec que és una fita i un repte molt important. L'any 2019, l'Ajuntament de Sant Pol i el seu equip de govern van entomar el repte de tirar endavant aquest institut escola, arremangar-se i liderar la construcció d'un projecte d'alta complexitat, assumint la responsabilitat de tirar del carro, superant totes les adversitats amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat.

Ara s'obre el segon gran repte, que és el projecte educatiu, que engega l'equip docent, perquè el que fa que les coses funcionin bé no són les parets que ens envolten, sinó les persones que hi estan dins i que cada dia es lleven per donar una formació de qualitat als nostres fills i filles. Estem convençuts que en Vicenç i el seu equip faran una gran feina amb aquest institut escola.

Vull aprofitar avui per donar les gràcies a tota la gent que ha fet possible aquesta inauguració. Des dels alumnes, els mestres i les mestres que han hagut de patir les molèsties de les obres al seu inici. Passant per tot el personal de l'Ajuntament que ha posat el seu gra de sorra perquè aquest projecte tirés endavant. A les famílies i a les AFA per la paciència que han tingut durant aquests anys.

Aquests dies m'han vingut a la memòria flaixos de tot el que ha passat durant aquests anys i tot el procés per arribar a tenir avui aquest institut escola. L'alegria del moment en què vam rebre la notícia que era possible tirar endavant el projecte. Aquelles reunions en què es desencallaven situacions complexes i que ens permetien fer un pas endavant i continuar amb el projecte.

Veure com es començava la primera fase ampliant l'antiga escola. També moments complicats, nits sense dormir. Pensant i donant-li voltes al cap de com podíem resoldre els problemes que ens anaven sorgint.

Però aleshores arribes avui, mires i dius: Ha valgut la pena. Ha valgut molt i molt la pena.

Estem molt contents d'haver arribat a aquest punt i ara el que desitgem és que aquest equip directiu tiri endavant aquest projecte que és únic i que farà que els nens i les nenes de Sant Pol tinguin una educació fantàstica en un entorn fantàstic.

Vicenç Nadal,
director de l'Institut Escola
de Sant Pol

“Estem motivats,
contents, amb ganes
i il·lusió”

He de començar agraint totes aquestes institucions i personal que han fet possible que aquest projecte sigui una realitat. Som davant del naixement d'un nou centre educatiu públic, d'un nou projecte que abraça des dels 3 fins als 8 anys.

A Catalunya hi ha pocs centres d'aquesta tipologia. Fent un paral·lisme, aquest nou edifici evidentment ha de tenir una molt bona cimentació i una molt bona estructura. El nou Institut Escola de Sant Pol de Mar té el privilegi de respondre a aquest mateix criteri.

La base sòlida que hem de recordar i hem de tenir present dels centres funcionats: els 50 anys d'història de l'escola Sant Pau i la dècada d'experiència de l'Institut de Sant Pol de Mar sostenen aquest projecte i són el punt de partida i la referència del projecte d'aquest nou Institut Escola. Estem motivats, contents, amb ganes i il·lusió de dedicar tot el nostre esforç en la millora acadèmica i personal de cada un dels nostres

740 alumnes, centre de tota la nostra intervenció. Aquest ha de ser el nostre gran objectiu i prioritat.

Reconèixer i donar resposta a la diversitat del nostre alumnat, fer-los partícips de la millora de Sant Pol, ser crítics constructius amb el món i formar-los per donar resposta a les necessitats de la nostra societat, és el gran repte. I és per aquest gran repte que comptem amb tots els membres de la comunitat educativa. Aquesta comunió serà, estic convençut, la que ens portarà a fer que l'Institut Escola de Sant Pol de Mar com a centre educatiu públic de 3 als 18 anys sigui un referent dintre dels centres educatius del país.

Amb l'orgull i la responsabilitat d'obrir aquest nou camí, vull compartir amb tots vosaltres la nova etapa d'aquest institut escola obert, inclús, arrelat a Sant Pol de Mar i preparat per tots aquells reptes que el futur ens depari. Moltes gràcies per formar part d'aquest projecte.

Pere Aragonès, expresident de la
Generalitat de Catalunya

“L'èxit no és
l'edifici, l'èxit és el
futur dels alumnes”

En un moment en què hi havia molts reptes, l'Ajuntament de Sant Pol va oferir a la Generalitat de Catalunya avançar una part molt important dels recursos i es va signar un conveni. Va tenir les seves dificultats, però ara ens hem de centrar en els èxits aconseguits, i vam arribar a un acord perquè l'Ajuntament avancés els recursos i la Generalitat després els anés retornant per fer possible aquest edifici. Vull celebrar que, evidentment, el govern de la consellera Niubó hagi donat continuïtat a aquest projecte.

Avui podem veure tots aquest edifici nou, aquesta infraestructura. Inaugurem l'Institut Escola, però el més important no és l'edifici, sinó els alumnes. Perquè ells han de ser el centre d'ocupació i han de ser el destí de l'esforç de tothom que fa possible un projecte educatiu. Els docents, les famílies, l'alumnat, les administracions, la comunitat educativa i la ciutadania de Sant Pol que hi col·labora.

Per tant, un cop disposem de la infraestructura, cal seguir empenyent, donant suport, acompanyant i empoderant els equips, l'equip directiu, l'equip docent, l'AFA, el conjunt de la comunitat educativa, perquè segueixin tirant endavant aquest projecte d'escola. L'èxit no és l'edifici, que és molt important, l'èxit és el futur dels alumnes que avui ens acompanyen. Per tant, moltes felicitats.

Els alumnes que sereu aquí, gaudiu d'aquest edifici. Les infraestructures educatives noves que s'estan obrint són d'una altíssima qualitat i, per tant, això ha de permetre estudiar millor, aprendre i, en definitiva, esdevenir ciutadans que retornen a la comunitat allò que avui esteu rebent. Per tant, moltes felicitats a tota la gent de Sant Pol.

Pol Maresma,
Regidor d'Educació

“Necessitem una escola diversa, integradora i en català”

Com a regidor d'Ensenyament volia donar les gràcies a l'equip directiu i els tècnics municipals amb qui hem treballat de valent els darrers 3 mesos per tal que tot estigués a punt de cara a l'inici de curs. I sobretot volia donar les gràcies a l'equip de govern d'Esquerra i la CUP del mandat anterior, que no sense entrebancs, ho va deixar tot enllestit per tal que avui puguem ser aquí.

Però avui realment no s'acaba res, tot just comença, estrenem nova casa però el realment important serà el que passi a partir d'ara. Tenim un bon sistema educatiu, però cal que siguem crítics i acceptem que no és perfecte i que cal millorar-lo. Això només serà possible amb la col·laboració de tothom: alumnes, professorat, famílies, departament i Ajuntament.

No vull marxar sense dir que necessitem una escola diversa, integradora i en català, diguin el que diguin els tribunals, així que continuarem treballant per una escola pública de qualitat, de proximitat i en català.

Ignasi Sahun,
president interí de l'AFA

“Fem coses de manera invisible, però que milloren la vida de l'escola”

M'agradaria aprofitar aquesta oportunitat per explicar-vos una miqueta que la nostra feina, la feina que fa l'AFA, voluntària, evidentment, és una mica com la màgia.

És a dir, fem coses sense que es vegi, de manera invisible, però que milloren la vida de l'escola. Per exemple, fa falta un projector, el projector apareix. Fa falta alguna cosa per tapat el Sol al pati i apareix un entoldat.

Tenim la castanyada, apareixen castanyes torrades. O xindriades, o botifarrades, o música en viu... Fem un munt de màgia i això és molt interessant, realment. De fet, una de les coses més interessants que podeu veure aquest dia, de màgia, és el que hem fet amb la transformació del pati de primària. És un esforç molt interessant, que no hauria sigut possible sense l'ajuda de l'Ajuntament. L'Ajuntament, al final, és la casa del poble, és la casa de tots. Nosaltres som l'Ajuntament.

I també no hauria sigut possible sense l'ajuda de pares i mares, que, desinteressadament, fan servir el seu temps per millorar aquest espai on vivim. Especialment, el Dario, l'Anna i el Padding, que són qui han empès amb il·lusió durant gairebé sis anys aquest projecte.

No ens quedem amb la idea que les coses siguin només portes, finestres i sostres, sinó que volem que les coses siguin una paraula molt important i que a vegades deixem de banda, que es diu comunitat. La comunitat és fonamental. La comunitat realment és el motor autèntic del poble. Sense comunitat, no hi ha poble. I, des de l'AFA, el que volem realment és potenciar-la.

M'agradaria acabar amb una frase d'un escriptor que m'agrada molt, que es diu Terry Pratchett, que va morir fa molts anys, però he fet una adaptació d'una frase que m'agrada molt d'ell: “En realitat no és màgia. En realitat és agafar el millor del que ja tenim.”

EL LLARG CAMÍ CAP A L'INSTITUT ESCOLA

La inauguració, aquest mes de setembre de 2025, de les noves instal·lacions de l'Institut Escola de Sant Pol de Mar ha posat punt final a un procés llarg i complex que va començar fa més d'una dècada. El projecte ha passat per moments d'incertesa, debats polítics, problemes administratius i fases constructives successives, fins a culminar amb un equipament que avui ofereix educació completa dels 3 als 18 anys.

S'ha posat fi a una llarga etapa de provisionalitat en què els alumnes de secundària havien de fer classes en mòduls prefabricats i s'ha donat resposta a un projecte, llargament reivindicat per famílies, docents i comunitat educativa, i que, malgrat els entrebancs, ha estat una fita col·lectiva i un exemple de col·laboració institucional i perseverança.

Imatge aèria del complex prèvia a tota l'actuació (any 2019)

Reunió amb les famílies de l'institut (setembre 2019)

El conveni per construir l'Institut Escola es va aprovar en el Ple del 10/09/2020

Des de l'any 2015, l'alumnat de secundària de Sant Pol havia de seguir les classes en mòduls prefabricats. El setembre de 2019, el nou govern municipal va admetre públicament que els tràmits urbanístics estaven bloquejats i que no hi havia data prevista per a la construcció de l'institut. La situació generava malestar entre les famílies, que reclamaven una solució estable i digna.

A finals de 2019 va arribar el gir: es va apostar per la fórmula de l'institut escola, que permetia simplificar els tràmits i reduir terminis. L'Ajuntament es comprometia a executar l'obra i la Generalitat a retornar-ne la major part del cost a través d'un conveni. Amb el model d'institut escola, s'integraria l'educació infantil, primària, ESO i batxillerat en un sol complex.

El setembre de 2020, el Ple municipal va aprovar el conveni amb la Generalitat. Es preveia una inversió global de 4 milions d'euros, dels quals el 80% serien retornats al consistori. La primera fase consistia en l'ampliació de l'Escola Sant Pau. Al novembre de 2020 van començar les obres d'aquesta ampliació, adjudicades a Voracys SL per més de 500.000 euros. Es van construir noves aules i una sala de professorat.

Paral·lelament, el febrer de 2021 es va aprovar l'avantprojecte que definia el nou edifici per a ESO i Batxillerat, amb l'objectiu d'inaugurar-lo el curs 2022-2023. El compromís es va reforçar el maig de 2021, quan la Generalitat va aprovar una partida de 3,2 milions d'euros per al projecte, amb un calendari de finançament fins al 2024.

Tot i la voluntat política, la tramitació es va allargar. El 2022, malgrat alguns rumors sobre licitacions desertes, l'Ajuntament va aclarir que l'obra ja estava adjudicada a la constructora d'ARO, mentre que al desembre de 2023 es va anunciar finalment l'inici de les obres, coincidint amb les vacances de Nadal.

Durant el 2024, l'escola va haver d'adaptar accessos i aparcaments per la coexistència entre classes i obres. A l'octubre del mateix any, els treballs van entrar en la recta final: es completava el nou edifici, s'ampliava el menjador i la cuina de l'escola, i es milloraven els espais administratius.

A l'abril de 2025 es va recuperar l'accés principal de l'Escola Sant Pau, posant fi a les incomoditats logístiques. Les obres estaven tècnicament enllestides al desembre de 2024, però la posada en marxa definitiva es va reservar per al setembre de 2025, coincidint amb l'inici del nou curs escolar, amb l'objectiu de no interrompre el curs en marxa.

Amb la inauguració, Sant Pol de Mar disposa finalment d'un institut escola modern i integrat, fruit de més de deu anys de reivindicacions i esforços compartits entre institucions, docents, famílies i alumnat. L'equipament no només resol les mancances d'infraestructures educatives que patia la vila, sinó que també obre noves

Projecció de la primera fase d'ampliació de l'escola

Obres de la primera fase d'ampliació de l'escola (any 2020)

oportunitats pedagògiques, oferint un recorregut educatiu complet i cohesionat per als infants i joves del municipi i de l'entorn.

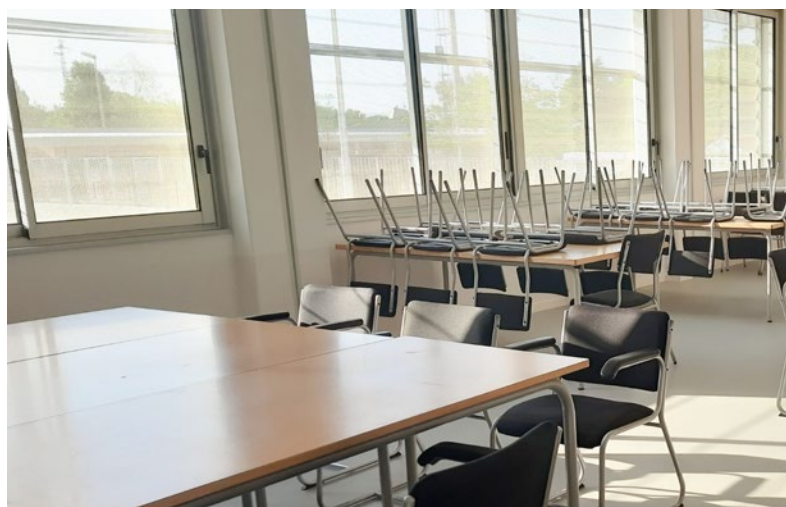
D'altra banda, i també relacionat amb la dotació d'infraestructures a la vila, la culminació del projecte dona pas a recuperar l'espai que ocupaven els mòduls de l'institut del Parc del Litoral. En aquest sentit, està previst que el Departament d'Educació els retiri aquesta tardor i l'Ajuntament habiliti la zona de nou com a espai d'esbarjo i de pràctica esportiva.

Treballs de la segona fase d'ampliació del centre (any 2024)

EL RESULTAT FINAL, EN IMATGES

Després d'un periple administratiu i constructiu de 5 anys, així és com ha quedat el nou Institut Escola de Sant Pol. Aules àmplies i amb molta il·luminació, dotades d'equipament tecnològic i diverses aules-laboratori, a més de sales de professorat i una nova pista esportiva a l'entrada del centre. Tot plegat es complementa amb les noves zones d'esbarjo als patis d'infantil i primària, amb la instal·lació d'estructures de fusta, casetes i diferents espais per afavorir el joc simbòlic i que incentivin la lectura i fomentin la relació.

ENTREVISTA AL NOU DIRECTOR DE L'INSTITUT ESCOLA DE SANT POL DE MAR

“Podem fer de l’Institut Escola de Sant Pol un projecte de referència a Catalunya”

Vicenç Nadal (1974, Malgrat de Mar) és el primer director de l’Institut Escola de Sant Pol. Va iniciar la seva carrera docent el 1997 fent de mestre a Lestonnac de Calella, on també va ocupar les funcions de cap d’estudis i va ser membre de l’equip directiu del 2001 al 2006, any en què va aprovar les oposicions d’educació infantil amb assignació de plaça definitiva a l’escola Montserrat de Malgrat de Mar, on n’ha estat el director del 2015 al 2023. Del 2023 al 2025 ha estat a la subdirecció de llengües del Departament d’Educació, en el servei de suports i recursos lingüístics.

Quins moments o experiències han estat més determinants per a la seva manera d’entendre l’educació i el lideratge pedagògic?

De tots els moments i etapes intento treure’n allò més positiu. Per exemple, jo sempre dic que la meua primera etapa en l’escola concertada va ser molt positiva i vaig veure un model d’organització diferent al de l’escola pública. Després vaig estar a educació infantil i també va anar molt bé per veure una altra etapa educativa que és on s’inicia tot. Al final, la meua especialitat on he treballat més, és en l’educació primària.

Quant a direcció docent, he passat per tots els càrrecs. He estat coordinador de cicle, coordinador d’equip, i també ja havia estat director. L’important de la direcció és fer un molt bon equip. Aquí a l’Institut Escola jo crec que hi ha un molt bon equip, molt bones persones, molt professionals, molt implicades en el projecte i això al final és el que fa que tot funcioni.

Com definiria el seu estil de direcció i quins valors vol transmetre al claustre i a l’alumnat?

El què hem de fer des de la direcció és organitzar, gestionar, marcar el projecte i les línies bàsiques d’aquest i, a partir d’aquí, que aquest projecte sigui compartit per la totalitat del claustre, de les famílies i de la comunitat en general.

Les direccions han de ser temporals i es tracta de crear un equip. Una escola no és una persona, ho són tots els qui formem part de l’equip. La filosofia de l’Institut Escola bàsicament és que aquests projectes siguin compartits i que el projecte no acabi, que continuï. Quan acaba una etapa, la següent continua compartint aquell projecte que hem iniciat. L’important per nosaltres és que el projecte l’iniciem als 3 anys i s’acaba als 18.

Quin significat té per a la comunitat educativa de Sant Pol de Mar la transformació de l’antiga escola en un Institut Escola?

Tenim la sort de posar en marxa l’Institut Escola amb dos projectes molt potents com són les trajectòries prèvies de l’Escola Sant Pau i de l’Institut. Crec que són projectes consolidats, que han donat bons resultats i que donen resposta a les necessitats de l’alumnat.

A nivell d’experiències d’Institut Escola, n’hi ha molt pocs a Catalunya. En la gran majoria de casos van de P3 a 4t d’ESO, mentre que el fet diferencial de Sant Pol és que es tracta d’un centre 3-18. És a dir, que va de P3 fins al batxillerat i, pel moment, només existeixen quatre centres d’aquesta tipologia a tota Catalunya. Per tant, l’Institut Escola de Sant Pol és pioner i no disposem de molta experiència prèvia per poder implantar aquests models de manera ràpida o fàcil.

El fet de ser un Institut Escola t'ha condicionat a l'hora de voler venir i escollir la direcció del nou centre?

Sí, jo sempre he comentat que si vaig acceptar la proposta de venir a aquest nou centre és perquè és un Institut Escola. Era una nova visió, una nova etapa, una nova experiència per a mi que sempre havia estat a direccions d'infantil i primària i no m'havia iniciat a les direccions de secundària o batxillerat.

Quins avantatges pedagògics i organitzatius aporta el fet que l'alumnat pugui fer tot el recorregut de 3 a 18 anys dins del mateix centre?

En principi tot queda més "controlat" perquè disposem de més temps per conèixer els alumnes. Ara tenim alumnes que estan fent P3 i que segurament els deixarem preparats per anar la universitat. És un projecte molt ambiciós. Segur que n'hi haurà que després de 4rt d'ESO faran mòduls o alguna altra opció, però si volen fer batxillerat, aquí tenen l'opció de fer-ho.

Com ha estat el procés d'integració dels dos claustres en un de sol?

Aquesta unió ha començat bé perquè molts ja es coneixien segurament d'etapes anteriors, de reunions de coordinació, etcètera, però tot i així som un claustre d'unes 70 persones i encara hem de fer algunes gestions perquè ens puguem conèixer més entre tots.

Quines estratègies de cohesió i de formació del professorat s'estan aplicant perquè aquest nou claustre funcioni de manera coordinada i amb una identitat compartida?

Aquest primer curs es tracta de resituar-nos amb el nou espai i coordinar-nos entre les diferents etapes. Si anteriorment a l'escola ja es veien normals les sessions de coordinació entre les etapes d'infantil i primària, amb el temps acabarà passant igual amb aquestes noves sessions de coordinació entre primària i secundària.

Per això hem apostat per una direcció coordinada amb l'Enric Abadal, que ja era el director de l'institut, i que al nou Institut Escola segueix essent el referent de secundària i batxillerat. Penso que és molt positiu que als equips directius i hagi persones amb experiència prèvia.

Quina valoració fa de les noves instal·lacions?

Els espais estan bé, tot i que necessitaríem algun espai per fer educació física una

L'equip directiu de l'Institut Escola reunit a les instal·lacions del nou centre

mica més adaptat i també necessitaríem algun espai per fer reunions o trobades amb molta gent.

Però les persones que venim de fora veiem, per exemple, que aquest centre té uns espais exteriors increïblement magnífics.

Pel que fa a les aules, estan bé per capacitat i ràtios d'alumnes actuals. Actualment estem treballant amb dues línies i en alguns cursos, triplicats. Però sembla que la tendència és que la natalitat vagi a la baixa i això vol dir que quan aquestes noves promocions vagin pujant, les ràtios dels cursos superiors baixaran i hi haurà menys alumnes per aula.

Quina és la línia pedagògica que vol potenciar com a director?

Les línies mestres del projecte es basen bàsicament en la història de l'escola Sant Pau i l'institut. Cal potenciar la lectura i la competència lectora. Hem de fer un treball important sobre com els alumnes aprenen a llegir i com les habilitats lectores són utilitzades per aprendre continguts de qual·sevol matèria.

Un altre aspecte que s'està potenciant en aquesta escola és el treball de l'art. Tant a infantil i primària com a secundària és un aspecte que estava molt consolidat i l'hem de mantenir. A part, també hi ha el treball per projectes que jo crec que és un bon sistema per assolir les competències curriculars i una bona manera de preparar els nostres alumnes perquè puguin donar resposta a les necessitats que es trobaran després a la realitat.

Com es treballarà la transició entre etapes d'infantil, primària i secundària perquè l'alumnat tingui un itinerari coherent i ben acompanyat?

Al final moltes vegades parlem de la transició entre etapes i ens oblidem que també hem de fer un traspàs entre curs i curs. Si nosaltres aconseguim que aquest canvi d'etapa sigui com un simple canvi de curs, això serà un èxit.

Quins reptes principals identifica a curt i mitjà termini?

El Departament d'Educació i Formació Professional està tirant endavant el programa Florence per formar els claustres en relació a les matemàtiques i a la competència lectora perquè millorin els resultats en aquests dos àmbits.

Són dues bones línies per millorar els resultats però no ens hem d'oblidar que hi ha molts altres temes bàsics, com els recursos personals, els recursos materials, l'atenció a la diversitat, la reducció de ràtios...

Tampoc ens hem d'oblidar de l'ús de les noves tecnologies. Arrel de la pandèmia va agafar un pes molt important tot allò relacionat amb les competències digitals i ara, 5 anys després, ens adonem que hem de fer un pas enrere perquè resulta que potser es van passar de frenada. Jo sempre dic que entre el blanc i el negre hi ha molts colors i cal saber fer un bon ús de tots aquests recursos que, al final, són els que l'alumnat es trobaran al carrer.

I un altre gran repte és que jo crec que podem fer de l'Institut Escola de Sant Pol un projecte de referència a nivell de Catalunya.

On veu l'Institut Escola de Sant Pol d'aquí a deu anys?

El veig bàsicament en continuïtat amb els dos projectes dels quals ha sorgit i que es millorarà molt en el tema de resultats acadèmics tant a nivell de Sant Pol com de tota Catalunya. I un altre tema molt important és que a nosaltres com a centre educatiu se'n avalua per resultats, però hi ha tota una altra part que no se'n avalua, que és la formació personal. Per a mi és fonamental que d'aquí en surtin bones persones.

Quin llegat li agradaria deixar com a director?

Que es continuï amb aquest projecte iniciat i que totes les persones que en formen part hi estiguin implicades. Les persones que ara estem al capdavant, hi hem de ser de manera temporal, però el projecte ha de tenir una continuïtat.

25 ANYS DE L'ARXIU MUNICIPAL DE SANT POL DE MAR

Aquest 2025 l'Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar celebra 25 anys de servei a la ciutadania. Des de la seva creació, l'arxiu ha estat molt més que un espai de custòdia de documents: és una eina clau per a la gestió municipal, un recurs al servei de la transparència i un punt de trobada amb la història i la memòria del nostre poble. Amb motiu d'aquesta efemèride, conversem amb **Cristina Bosch**, arxivera municipal de Sant Pol des del 2007, que ens explica el recorregut d'aquest servei, els reptes que s'han superat i la mirada cap al futur.

Com va néixer l'Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar ara fa 25 anys?

El 27 de novembre de l'any 2000 l'Ajuntament signava un conveni amb la Diputació de Barcelona per la ordenació i classificació del fons documental de l'Ajuntament. La corporació havia de facilitar l'espai físic i els materials que calguessin per executar aquesta primera fase i es comprometia a garantir el manteniment de l'Arxiu Municipal, una vegada ordenat i classificat. El primer repte va ser buscar un local adient, on ubicar tota la documentació de l'Ajuntament, que estava escampada pels diferents equipaments municipals, i classificar-la tota amb criteris arxivístics. D'aquesta tasca se'n van encarregar els arxivers de la Diputació i la primera arxivera municipal es va incorporar l'any 2002.

Quin paper juga l'Arxiu dins l'administració municipal?

L'Arxiu és el servei especialitzat en la gestió, el tractament i la preservació de la documentació municipal. Som responsables de la documentació generada o rebuda per l'Ajuntament des del segle XIX i fins a dia d'avui. Vetllem per garantir el dret a la informació i l'accés per part dels usuaris, ja sigui el personal del propi Ajuntament, com la ciutadania en general. També ens encarreguem de dur a terme les propostes de tria i eliminació, per tal que es pugui prescindir legalment de la documentació que no és de conservació permanent.

I pel que fa a la ciutadania, quins serveis ofereix l'Arxiu?

Els ciutadans poden consultar lliurement la documentació, sempre que no estigui sotmesa a cap restricció legal, però moltes vegades busquen assessorament en les seves recerques i procurem donar-hi resposta, per tal de facilitar-los la tasca. Rebem força consultes sobre informació històrica: esdeveniments, personatges o llocs de Sant Pol. En els darrers anys hem digitalitzat les sèries més consultades, com les Actes del Ple o els padrons d'habitants, que es poden consultar des de la web de l'Ajuntament. Això ha fet que haguem reduït molt les visites presencials i que s'hagin multiplicat les interaccions per correu electrònic o a través de les xarxes socials, sobretot Instagram. Aquestes eines ens han ajudat molt a connectar amb els usuaris i a obrir l'arxiu cap enfora, a fer-lo accessible i a fer-ne partícip la ciutadania.

Al llarg d'aquests 25 anys, quina documentació destacaries com a més singular o sorprenent?

Va ser molt emocionant quan vam poder recuperar el privilegi fundacional de la vila,

datat del 1599. Aquest document és l'embrió del govern local, quan per fi Sant Pol disposa d'un òrgan encarregat de prendre les decisions que afecten als ciutadans de la vila. És l'origen de tot, el document amb el qual s'inicia el fons de l'Ajuntament, i és meravellós poder-lo tenir amb nosaltres de nou i poder-lo compartir amb la gent santpolenca.

L'Arxiu també té una funció cultural i educativa?

Des de fa anys que l'Arxiu ha fet una aposta molt clara per la difusió. En el fons, som un servei que penja de Cultura i Sant Pol és un poble molt agraït a nivell cultural. Tenim molt bones sinèrgies amb la Biblioteca de Can Coromines i les activitats de difusió que organitzem tenen molt bona rebuda i un públic fidel que ens acompanya i en gaudeix. També tenim molta interacció a les xarxes i les aprofitem per donar a conèixer la història santpolenca. En aquest àmbit som pioners, el nostre nivell de publicacions és similar al de l'Arxiu de Barcelona i hem estat el primer arxiu de Catalunya a tenir perfil a Tik Tok. Això és cabdal per intentar acostar-nos al públic més jove, que és el més difícil d'aconseguir.

És fonamental que la canalla conegui l'Arxiu i sàpiga que som un servei al qual pot recórrer, que som una font de coneixement de la història del poble. En aquest sentit, fa anys que col·laborem amb l'Institut i els oferim un servei didàctic, amb activitats concretes, però també a la carta, a petició del professorat del centre. També fem xerrades als alumnes de batxillerat, per suggerir-los temes locals pel Treball de Recerca i, des de fa un parell d'anys, col·laborem amb l'Escola Sant Pau, que visita l'arxiu amb els alumnes de 6è.

La digitalització dels darrers anys ha canviat molt la manera de treballar amb els documents?

Malauradament com a Arxiu no intervenim en la gestió documental de l'Ajuntament. Es va intentar fa anys, però calia una aposta institucional molt clara, que no va ser-hi. Sí que vam aconseguir la digitalització del registre general de l'Ajuntament i vam donar pautes per a la classificació de la documentació d'acord amb els estàndards catalans, però això és quelcom molt bàsic. Amb l'administració electrònica i les noves realitats de generació, emmagatzematge i preservació de les dades calen eines que permetin gestionar els documents, que en garanteixin l'autenticitat i que incorporin estàndards segurs de preservació i manteniment.

Sant Pol té una llarga història i molta vida associativa. L'Arxiu n'és testimoni?

A l'Arxiu conservem el fons del Cor Germanor, cosa que ens omple d'orgull perquè al llarg dels seus 80 anys d'història n'han format part una pila de santpolencs. També tenim el fons del Sindicat

Agrícola, que fa un parell d'anys va celebrar el centenari de la seva fundació. A més, col·laborem sovint amb les entitats locals. El Centre Cultural ens ha obert les seves portes en múltiples ocasions, especialment per la projecció d'imatges de l'Arxiu Pere Sauleda, que duem a terme un cop l'any. També hem col·laborat amb A Tot Drap, en la Festa de Sant Pere i amb la Colla Gegantera, a qui hem demanat de participar en les gimcanes que organitzem per la Festa Major. En aquest sentit, el poble és molt viu i n'estem molt contents perquè quan sumem és quan arribem a més gent. Una iniciativa preciosa va ser l'homenatge a les pioneres de l'esport, que ens va permetre incorporar nous fons, relacionats amb l'esport femení local.

Com se celebren aquests 25 anys del servei d'Arxiu Municipal?

Quan vam celebrar els 20 anys estàvem en plena pandèmia, així que ens va quedar la recança de no poder compartir amb la ciutadania santpolenca aquesta efemèride. Encara no tenim concretats els actes que es faran, però el que és segur és que sortirem a fora i que volem que hi participi tothom qui ho vulgui. De cares al 2026 anunciarem cosetes...

Mirant al futur, quins són els grans reptes que afronta l'Arxiu?

El gran repte són les tecnologies de la informació. Sobretot la digitalització de la documentació tradicional per assegurar la seva conservació i per atendre les demandes d'accés de la ciutadania. Som un arxiu petit i ens hem de deixar ajudar per les administracions més grans i que disposen de més recursos. Gràcies a la Diputació vam poder digitalitzar les actes del Ple, de la Junta de Govern i els decrets i, d'altra banda, l'Arxiu Comarcal del Maresme ens ha facilitat la digitalització dels padrons d'habitants. Un altre repte molt important és aconseguir aplegar la documentació històrica de Sant Pol, que es troba molt disgregada, per assegurar la conservació d'aquest patrimoni documental per a les generacions futures.

Si haguessis de definir l'Arxiu en una frase breu per als santpolencs i santpolenques, quina seria?

L'Arxiu és sobretot Sant Pol, volem que se'ns vegi com un referent de la història i el patrimoni local, una font de coneixement de la nostra vila. Som un arxiu públic i hem de garantir, per sobre de tot, la preservació del patrimoni documental de Sant Pol, donar-hi accés i fer-ne difusió. Nosaltres ens creiem molt aquesta difusió i n'hem fet bandera perquè ens sembla la manera més bonica de fer la nostra feina. Volem obrir les portes de l'Arxiu i donar a conèixer la història santpolenca perquè Sant Pol és un poble únic i conèixer el seu passat és estimar-lo cada dia una mica més.

L'ARXIU MUNICIPAL COL·LABORA EN EL PODCAST "SALA 113. HISTÒRIES ARXIVADES"

L'episodi "Mossèn a la Fuga" explica la història del santpolenc Miquel Roura, que feia de rector a la parròquia de Sant Martí de Provençals l'any 1909, quan va esclatar la Setmana Tràgica. El relat està recollit en un opuscle, conservat a l'Arxiu Municipal de Sant Pol.

Cristina Bosch i Prat

Arxiu Municipal de Sant Pol de Mar

Els arxius catalans custodien milers de documents. Entre aquests quilòmetres de prestatgeries plenes hi ha una sala molt especial: la Sala 113. En aquesta estança singular hi treballa un arxiver que es dedica a recollir, catalogar i facilitar l'accés als relats més extraordinaris que han tingut lloc al nostre país. Episodis basats en fets reals, que han quedat fixats per sempre en els arxius, però que cal cercar i descobrir.

Sala 113. Històries Arxivades és un projecte del Departament de Cultura, impulsat per la Direcció General del Patrimoni Cultural de Catalunya, amb la producció d'*Arkham Studio*, amb l'objectiu de difondre la riquesa del patrimoni documental català. El programa recull i explica les històries més sorprenents i fascinants que es troben als arxius de Catalunya. Històries d'assassinats, bruixeria, pirates, guerres, catàstrofes o tragèdies que, lluny de quedar arxivades pels segles dels segles, s'han convertit en podcast. Qui s'atreveixi a entrar a la sala 113 hi trobarà l'arxiver, interpretat per l'actor Lluís Soler, que li obrirà les portes i el convidarà a acompanyar-lo a l'interior de l'habitació. Un cop dins, descobrirà una colla de relats que el pas del temps podria haver esborrat, però que tot seguit podrà descobrir.

Escolta el podcast escanejant aquest codi QR

El podcast consta de dues temporades, amb un total de 20 episodis, basats en fets reals, insòlits i desconeguts, que han succeït al nostre país al llarg dels anys. L'episodi 7 de la segona temporada és el que inclou el document santpolenc i l'Arxiu Municipal ha col·laborat en la revisió del guió i en l'aportació d'imatges al lloc web del capítol.

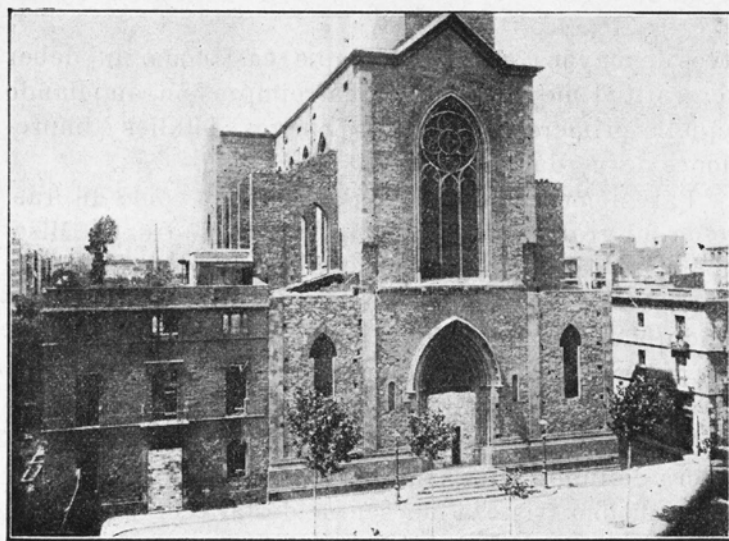
Mossèn a la fuga

El juliol de 1909 Espanya intentava conquerir sense èxit noves posicions colonials al nord d'Àfrica. Davant la falta d'efectius, va mobilitzar els reservistes, homes que ja feia temps que havien fet el servei militar obligatori i que, en la seva majoria, eren ja pares de família. Allò va indignar les classes populars, sobretot a Barcelona, on va esclatar la Setmana Tràgica. Enmig d'aquella espiral de violència urbana, un capellà va protagonitzar un episodi que il·lustra perfectament l'estat d'ànim de la Barcelona del 1909. Es tracta del santpolenc Miquel Roura, que feia de rector a la parròquia de Sant Martí de Provençals, al Clot.

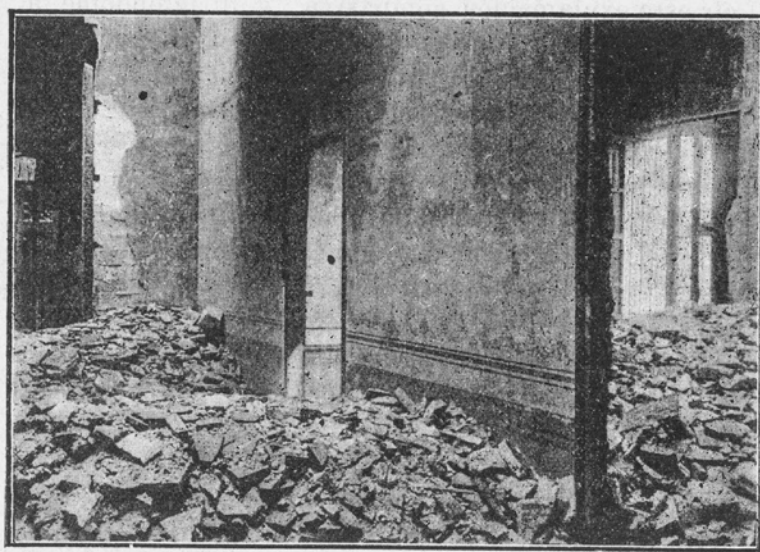
Mossèn Roura sabia que el seu temple seria assaltat i, disposat a morir per defensar-lo, va demanar a la resta de sacerdots de la parròquia que marxessin, però aquests s'hi van negar si no fugia amb ells. Finalment el capellà va accedir al prec dels seus companys, però ja era massa tard. Al voltant de l'església hi estaven arribant manifestants. El grup de religiosos es va dispersar com va poder. Mossèn Roura, amb dos capellans i un vicari, van passar a la rectoria i es van amagar a l'hort, a recer entre una parra i una figuera. Envoltats i convençuts que els esperava una mort segura, van ser salvats in extremis per uns veïns que els van amagar a casa seva, saltant per un terrat. Allà van intentar refer-se de l'ensurt i, quan es va fer fosc, van decidir anar cap a Barcelona per buscar refugi a casa de la germana d'un dels capellans del grup.

Van caminar seguint la vora del rec comtal, mentre arreu de la ciutat el vermell de les flames resplendia en la nit i la gent ho contemplava impassible des dels balcons. "Sembla una nit de festa", va pensar mossèn Roura. Van aconseguir arribar sans i estalvis a Barcelona, on van passar dos dies i dues nits, atemorits per si algú els localitzava i els anava a buscar. Mentrestant, a fora, els tirotejos eren constants i, en veure que la situació no millorava, els religiosos van pensar que escapar de la ciutat per via marítima podia ser una opció, però quan van intentar fer el camí fins al port es van trobar el trajecte ple de barricades i de revoltats. Era impossible.

Aterrits per la idea d'haver-se de quedar en aquella ciutat incendiada, van buscar una altra alternativa: anar a Montgat a peu, seguint la via del tren. I així ho van fer, pas a pas, es van anar allunyant de Barcelona, però no podien cantar victòria. A Badalona es van adonar que encara corrien perill, quan un grup de carrabiners els va interceptar. Per sort, un home anomenat Joan Font, que passava per allà, es va adonar que eren religiosos i va intercedir per ells, de manera que van poder continuar el trajecte. Però entre els obrers de Badalona, que també estaven en peu de guerra, de seguida va córrer la veu que hi havia tres capellans de Barcelona voltant pel poble i els van començar a perseguir, armats amb pedres. Per evitar que hi hagués una desgràcia, en Font els va portar a casa seva i allà es van quedar fins que els perseguidors van deixar-los tranquils. Després, els religiosos es van traslladar a la parròquia, on el mossèn encar-

Vista exterior del temple i casa rectoral de Sant Martí de Provençals (Clot) després de l'incendi

Interior de la Casa Rectoral després de l'incendi

Aspecte interior del temple el dia que se celebrà la primera missa

regat de la rectoria els va acollir. Mentrestant, a Badalona, els obrers de la fàbrica del vidre van començar a provocar disturbis a diferents punts de la ciutat. Calia marxar el més aviat millor. Però a on?

L'única opció que tenia mossèn Roura era venir a Sant Pol de Mar, la seva vila natal. El fill d'en Joan Font, que era pescador, es va oferir a dur-los fins allà. Mentre el noi i els seus companys preparaven la barca, els sacerdots es van repartir en cases particulars fins que els avisessin de marxar. A dos quarts de quatre de la matinada van rebre el senyal. Ja estava tot a punt.

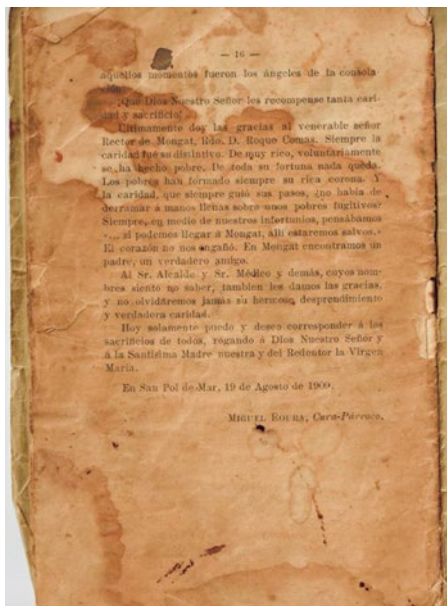
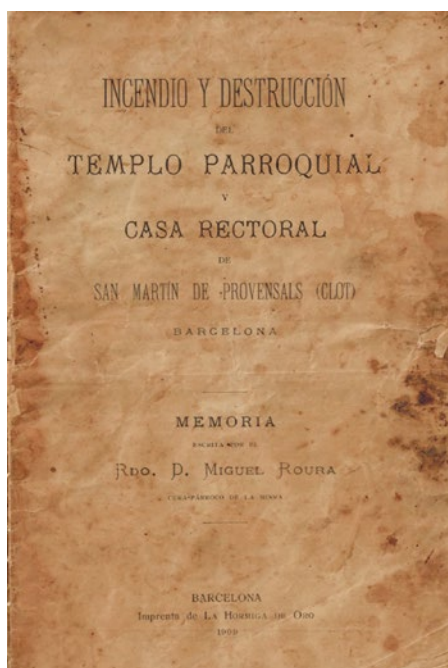
Guiats pels pescadors, l'objectiu era arribar a la platja de Montgat, però per aconseguir-ho, sense despertar sospites, abans van haver d'esquivar els serenos que feien la ronda pels carrers. Finalment, caminant al costat de la via, van poder sortir de Badalona i arribar al seu destí. Allà els esperaven el rector, l'alcalde i el metge, els quals els van oferir menjar i beure, per poder reposar forces, mentre els pescadors preparaven la barca amb rapidesa per posar rumb a Sant Pol.

El que no sabia mossèn Roura és que el seu poble estava de dol perquè hi havia arribat el rumor que l'havien assassinat. El seu nebot Damià Vivas, que també era sacerdot a Sant Martí de Provençals, el dia de l'atac havia fugit amb l'altre grup i havia pogut arribar a Sant Pol abans. Pel camí li havien comunicat que el seu oncle havia mort i ell donà crèdit a la notícia perquè quan es va escapar, el seu oncle estava acorralat a la rectoria.

Quan els capellans van arribar a Sant Pol, quasi no hi havia moviment perquè els revolucionaris de Calella havien imposat la vaga als pescadors de la vila i aquests no havien sortit a feinejar. Per això, quan des de la platja algú va avis-

A la dreta Mn. Mique Roura i Jover amb els seus germans i nebots, i al seu costat el seu nebot Mn. Damià Vives i Roura, el capellà de l'esquerra podria ser el Sr Rector Mn. Rafel Pla (1909)

Fonts documentals i imatges

- ✚ Roura, M. *Incendio y destrucción del templo parroquial y casa rectoral de San Martín de provensals (Clot). Memoria escrita por el Rdo. D. Miguel Roura* (1909).
- ✚ Roura, M. *Incendio, destrucción y rehabilitación del templo parroquial y casa rectoral de San Martín de provensals (Clot). Impresiones del Rdo. D. Miguel Roura* (1910).
- ✚ <https://patrimoni.gencat.cat/ca/sala113/histories/sala-113-la-fuga-de-mossen-roura>
- ✚ Arxiu Pere Sauleda

Vista parcial de Barcelona, des de la muntanya de Montjuïc, el dimecres de la Setmana Tràgica

tar una vela i va identificar mossèn Roura a coberta es va avisar a tothom. Una gentada va córrer a rebre l'embarcació. Els sacerdots fugitius, que seguien aquell formiguer des del mar, es van espantar. I si la revolta havia arribat fins allà i els estaven esperant per linxar-los? Només quan van veure els mocadors agitant-se a l'aire i van sentir els crits d'alegria van respirar alleujats.

Amb prou feines la barca va tenir temps de tocar platja que la gentada va agafar els capellans per carregar-los a les espatlles com si fossin herois. Mossèn Roura, commogut per la rebuda i esgotat pel pànic d'aquells dies, va començar a plorar desconsoladament.

Mentrestant a Barcelona l'exèrcit reprimia la revolta, que va deixar un balanç d'un centenar de morts als carrers; desenes de temples calcinats i saquejats; diversos consells de guerra i cinc condemnes a mort. Entre elles, la del pedagog Francesc Ferrer Guàrdia que, malgrat no ser a Barcelona durant els disturbis, fou afusellat per considerar-lo instigador de la violència anticlerical.

El document:

Incendio y destrucción del templo parroquial y casa rectoral de San Martín de Provensals (Clot)

Pel que fa a mossèn Miquel Roura, una vegada recuperat, va poder tornar a Sant Martí de Provençals. Per agrair l'ajuda de tothom que el va socórrer durant el seu periple, va escriure la narració de l'episodi i en va editar una bona colla d'exemplars, que foren repartits l'agost de 1909 entre els veïns de Sant Pol, a més dels familiars i amics del rector. Un d'aquells originals va ser custodiat durant anys per la família Gurri i arribà a Teresa Xumetra Gurri, a través d'herència familiar de la seva mare, Teresa Gurri Borrell.

L'any 2019 el programa "Bocins d'història" de Ràdio Sant Pol va emetre un capítol dedicat a la Setmana Tràgica, en el qual es lamentava que als fons Municipals no es conservava cap còpia del text de Mossèn Miquel Roura. Teresa Xumetra escoltà el programa i, conscient de la rellevància històrica d'aquell document, va decidir fer-ne donació a l'Arxiu Municipal.

L'any 1910 s'imprimí una segona edició de la memòria, per tal d'ampliar el relat i de fer pal·lès l'especial agraïment de Mossèn Roura a tots aquells que havien contribuït a la rehabilitació del temple, així com a la Verge de la Misericòrdia, a la qual s'havia encomanat en els moments de més desesperança. En l'opuscle el rector explicà que els 2.400 exemplars de la primera edició s'havien esgotat en qüestió de pocs dies.

Església de Sant Martí de Provençals

Nínxol del Mn. Miquel Roura, al cementiri de Sant Pol

20 ANYS D'A TOT DRAP, EL BATEC MARINER DE SANT POL

L'associació santpolenca *A Tot Drap* ha celebrat enguany el seu 20è aniversari amb un intens calendari d'activitats que han combinat tradició marinera, cultura popular, gastronomia, música i divulgació. Fundada el 2005 per recuperar i preservar el patrimoni marítim local, l'entitat s'ha consolidat com un referent al Maresme i a Catalunya dins el moviment de la vela llatina i la cultura marinera. Aquest 2025 ha estat un any de festa grossa, i les activitats organitzades han estat el reflex de dues dècades de compromís amb el mar i amb Sant Pol.

Un inici de curs mariner: formació i navegades

El programa de celebració va arrencar l'11 de gener amb la primera sessió de formació en vela llatina. Vicente García-Delgado, docent i investigador de prestigi, va impartir una lliçó magistral basada en el seu llibre *Manual de maniobres de vela llatina*. Josep Roura, patró del sardinal *Sant Pau*, va coordinar un cicle de classes teòriques i pràctiques, amb nivells d'iniciació i perfeccionament. La jornada va acabar amb un dinar de germanor on les converses van girar, com no podia ser d'altra manera, al voltant de maniobres, veles i terminologia marinera.

Només unes setmanes després, el 9 de febrer, arribava la primera navegada de l'any amb motiu del fenomen de les minves. Diverses embarcacions tradicionals es van trobar al Moll d'Arenys per gaudir d'una jornada singular, marcada per la baixada del nivell del mar i acompanyada de música de taverna. El *Sant Pau*, el *Sant Ramon* i altres embarcacions germanes van compartir rumb i germanor.

Al març, el curs de vela llatina va viure la seva sessió inaugural a la sorra de la platja de les Barques amb la *Grimola* com a barca protagonista. Els alumnes van poder simular manobres sense haver de dependre del mar i van aprendre un vocabulari tan precís com evocador: *orsapop*, *trossa*, *bigota*, *dogal*... Una autèntica immersió lingüística i pràctica en el món mariner.

Natura, gastronomia i cultura popular

L'entitat va voler també que la divulgació i el pensament crític formessin part de l'aniversari. El 12 d'abril, al Centre Cultural i d'Esbarjo, Pau Serra Prat va oferir una xerrada sobre la gestió de les aigües residuals, on va destacar la importància de l'economia blava i de la preservació del medi marí.

El juny, el protagonisme se'l va endur la cuina. El 15 de juny es va estrenar el cicle "Cuina a bord", amb Neus Vives i Àngels González, que va consistir a recuperar la recepta tradicional del *peix amb suc*, un plat que els pescadors preparaven a les barques. La plaça del Torrent Arrosser es va omplir d'olors i sabors mariners, amb un maridatge de vins de l'Heretat Mascarubi i la presència d'un centenar de persones que van prendre nota de cada detall.

En paral·lel, el *Sant Pau* va continuar fent camí per la costa catalana: el 14-15 de juny va participar a la IX Trobada de Vela Llatina de Calafell i el 21 de juny ho va fer a la VII Trobada de Torredembarra, on va lluir un nou floc vermell.

A més, durant les Festes de Sant Pere (27-29 de juny), *A Tot Drap* va omplir Sant Pol d'activitats marineres, com ara la processó, la benedicció de les barques o el ja tradicional pop amb allioli. Del programa de festes també cal destacar la xerrada i l'exposició al Tenyidor sobre la importància de les

senyes en la navegació tradicional i la revetlla de Sant Pere com a fi de festa, organitzada un any més amb l'associació de joves del Dimoni d'Or.

Entre altres activitats d'estiu, cal destacar la decoració del carrer Nou amb banderoles fetes de roba on es va aprofitar per visibilitzar paraules marineres com *remendadora*, *paler*, *varar*, entre altres. També es va aprofitar l'estiu per fer l'exposició Pinzellades de Mar II, dedicada a l'artista local conegut com l'Avi Vila.

Navegades històriques: del Golf de Sant Jordi al riu Ebre

El mes de juliol va ser especialment intens. Del 4 al 6, el *Sant Pau* va ser el vaixell insígnia a la XIX Trobada de Vela Llatina al Golf de Sant Jordi, a l'Ametlla de Mar. La tripulació va participar en navegades espectaculars, pícnic a bord i fins i tot un concurs de cuina marinera, que va guanyar Xavi Osés, patró del *Sant Pau*. La trobada va cloure amb una conferència sobre el poble mariner de Sant Nari, a la Provença, i un sopar de germanor.

Però el moment més èpic arribaria el 12 de juliol, quan el *Sant Pau* va remuntar el riu Ebre fins a l'illa de Gràcia, més amunt de Deltebre. Amb l'ajut de sondes per mesurar fondàries i amb algun episodi gairebé de "pirates fluvials", la tripulació va viure una experiència històrica: per primer cop, l'embarcació entrava riu amunt i va sumar una fita més al seu historial.

Altres singladures del *Sant Pau* d'aquest any del vintè aniversari, han estat l'anada a l'Escala i la participació, com altres anys, a la Festa de la Sal.

Firamar 2025: el cor de la celebració

Del 20 al 24 d'agost, Sant Pol va viure la 23a edició del Firamar, que va anar farcida de xerrades, visites guiades, la demostració de pesca amb artó i la subhasta tradicional del peix, música, gastronomia i tallers... Totes aquestes activitats van convertir el poble en un aparador viu de la seva identitat marinera. El Firamar enguany tenia un component especial: commemorar el 20è aniversari d'ATD.

Un dels moments més emotius va ser la treta i varada del sardinal *Sant Pau*, que, comandada des de la Caseta del Motor i amb la col·laboració dels palers i paleres, va reposar a la sorra per presidir els actes. De les xerrades del Firamar, cal destacar la de Dani A. Pich, capità i navegant invident que va explicar la seva experiència de donar la volta a l'illa de Wight en solitari i amb patí de vela, o la xerrada de l'Associació Cetàcea, que va versar sobre la presència de balenes a la costa catalana.

La recreació de la subhasta de peix, amb cries de seitó, sardina i llenguados, va fer reviure l'ambient de les llotges tradicionals, mentre que les sardanes i la música dels 80 i 90 van omplir les nits de festa.

La cloenda del Firamar, el 24 d'agost, va ser especialment memorable: un mapatge sobre la façana de l'ermita de Sant Pau va projectar imatges dels 20 anys d'història de l'entitat, provinents del seu arxiu fotogràfic. Rostres mariners, barques, moments i records es van transformar en un relat visual que va emocionar tots els assistents.

Navegar "a tot drap" cap al futur

Les celebracions del 20è aniversari han estat un homenatge als inicis, al present i a les aspiracions de futur d'A Tot Drap. Des de la seva fundació el 2005, amb la voluntat de preservar els darrers llaguts de la platja de les Barques, fins a la vitalitat actual, amb més d'un centenar de socis i sòcies, l'entitat ha sabut mantenir-se fidel a la seva missió: conservar i difondre el patrimoni marítim de Sant Pol.

El 2025 ha servit per reforçar llaços amb altres associacions, projectar Sant Pol en el mapa de la vela llatina i recordar que la cultura marinera és un patrimoni viu que es transmet i es gaudeix amb navegades, menjars compartits, música, xerrades i festes.

Com una trena feta d'esforços diversos, l'associació A Tot Drap ha demostrat que junts, la comunitat i el mar, poden seguir navegant amb totes les veles desplegades, i ho poden fer a tot drap, cap als propers 20 anys!

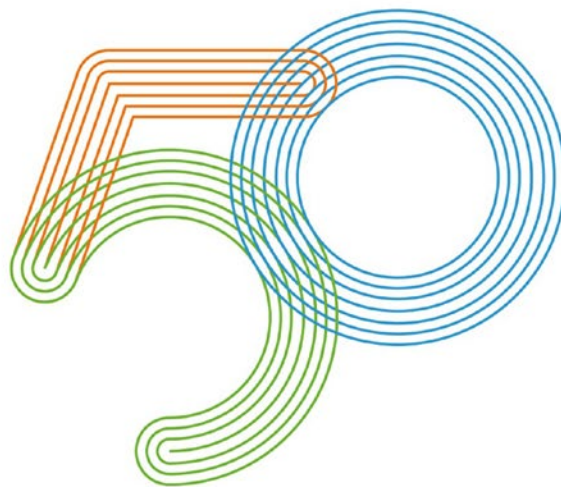

EL MUSEU FA UNA RETROSPECTIVA DELS 50 ANYS DE L'ESCOLA SANT PAU

Del 18 d'octubre de 2025 al 25 de gener de 2026, el Museu de Pintura de Sant Pol acull una exposició que commemora el cinquantè aniversari de la creació de l'Escola Sant Pau. Una mostra per reviure records, reconèixer la seva empremta en la història del poble i imaginar els camins educatius del futur.

50e Aniversari
de l'Escola
Sant Pau

1975 — 2025

Exposició
del 18 d'octubre
al 27 de gener

Amb motiu dels cinquanta anys de l'Escola Sant Pau, el Museu de Pintura de Sant Pol de Mar obre les seves portes a una exposició que vol ser molt més que una simple retrospectiva. “L'Escola Sant Pau: 50 anys d'aprenentatge i comunitat” és un homenatge viu a totes les generacions de santpolencs i santpolenques que han passat per les seves aules, patis i projectes, deixant-hi una petjada inesborrable.

La mostra recull records personals, fotografies històriques, objectes escolars, treballs d'alumnes i testimonis que ens conviden a fer un viatge col·lectiu a través de la memòria d'una escola que ha crescut i evolucionat amb

el poble. Més enllà de mirar enrere, l'exposició també convida a reflexionar sobre el present i el futur de l'educació, en un moment de canvi per al centre, que es troba en procés de transformació en Institut-Escola.

Aquesta proposta expositiva s'emmarca dins la segona edició del BARRINAR, el Cicle de pensament compartit que el museu va iniciar l'any passat i que enguany posa l'educació al centre del debat. Serà, doncs, una oportunitat per celebrar el passat, comprendre el present i imaginar el futur d'una institució que forma part essencial de la identitat santpolenca.

LA SEGONA EDICIÓ DEL CICLE BARRINAR ENS FARÀ REFLEXIONAR SOBRE L'EDUCACIÓ

Ja tenim aquí una nova edició del cicle de pensament compartit *Barrinar*. Del novembre d'enguany al març del 2026 ens proposarà una sèrie de conferències i activitats amb un objectiu comú: fer-nos reflexionar a l'entorn de l'educació i els seus reptes. Les primeres dates ja estan tancades i les podeu veure al cartell que acompanya aquesta publicació.

BARRINAR

CICLE DE
PENSAMENT
COMPARTIT

DEL NOVEMBRE 2025
AL MARÇ 2026

Com
volem ser
educats?

MUSEU DE PINTURA SANT POL DE MAR

María Garcés
Mascareñas
Divendres 7
de novembre
19:30h a 21:00h

Anna Forés
Miravalles
Divendres 19
de desembre
19:30h a 21:00h

Imma Marín
Santiago
Divendres 16
de gener
19:30h a 21:00h

Gregorio Luri
Medrano
Divendres 20
de març
19:30h a 21:00h

Museu
de pintura
Sant Pol
de Mar
A l'edifici de les Arts

Com volem ser educats?

“Les paraules belles i sàvies formen”,
Josep Maria Esquirol

BARRINAR
CICLE DE
PENSAMENT
COMPARTIT

Darrere d'aquesta senzilla pregunta s'hi desplega una llarga llista de reflexions i noves preguntes que ens haurien d'ajudar a intentar entendre perquè l'educació i les seves institucions han esdevingut un espai de crítica i qüestionament permanent. En una societat on gairebé res escapa a la cultura de la innovació i el redissen constant i on el mercat imposa normes, conductes i noves necessitats, preguntar-nos com volem ser educats implica situar de nou les persones en el centre del debat.

L'educació és la pedra angular sobre la qual es fonamenta la formació de l'ésser humà. El filòsof alemany Immanuel Kant ja ens deia que únicament per l'educació l'ésser humà pot arribar a esdevenir humà, que som allò que l'educació fa de nosaltres. Per tant, resulta pertinent preguntar-nos com ha de ser l'educació que rebem i com encaixa en un món on allò que impera són models d'èxit ràpid i resultats immediats. Parlar avui d'esforç, de paciència o de maduració lenta xoca de ple amb una societat que premia la formació continuada, la capacitat d'adaptació constant i una orientació permanentment enfocada al rendiment professional i el guany econòmic. Situats en aquest context, podríem preguntar-nos si l'escola hauria de convertir-se principalment en una eina de formació i assessorament al servei del mercat laboral i del seu creixement econòmic? O més aviat hauria de mantenir una independència que li permetés situar com a objectiu principal el ple desenvolupament de la personalitat dels seus estudiants més enllà inclús de les necessitats que el món del treball imposa? Deia Walter Benjamin que obsessió dels joves a guanyar-se la vida quan estan estudiant és la millor manera de perdre-la...

És evident que sense l'escola no es poden comprendre tots els canvis socials i polítics que han anat succeint els darrers segles. Per aquest motiu, resulta essencial preguntar-nos què ha d'ensenyar l'escola avui i com s'ha de posicionar davant de totes aquelles iniciatives que, d'una manera o altra, també contribueixen a formar els nostres infants i joves, i que tenen lloc també fora de l'aula. El pensador canadenc Herbert Marshall McLuhan ja ens advertia als anys seixanta del segle passat sobre els límits de l'escola i la presència cada vegada més decisiva dels mitjans de comunicació i la publicitat: “Avui, a les nostres ciutats, la major part de l'ensenyament té lloc fora de l'escola. La quantitat d'informació comunicada per la premsa, les revistes, les pel·lícules, la televisió i la ràdio excedeix en gran manera la quantitat d'informació comunicada per la instrucció i els textos a l'escola. Aquest desafiament ha destruït el monopoli del llibre com a ajuda a l'ense-

nyament i ha enderrocat els mateixos murs de les aules d'una manera tan sobtada que estem confosos, desconcertats.” I sentenciava: “La metròpoli és avui una aula; els anuncis en són els professors.”

Davant d'aquesta realitat, quin paper han de jugar els mestres i les institucions educatives? Què ha d'ensenyar l'escola en una societat cada vegada més complexa i plenament instal·lada en una dinàmica de canvis que no sembla tenir fi? Enfront de tot aquest neguit constant, l'escola pot esdevenir un espai d'arrelament que doni sentit, pausa i orientació als nostres infants i joves?

“L'expressió més clara de maduresa és la generació de fruits. I d'això tracta precisament l'educació”, ens diu el filòsof català Josep Maria Esquirol. I en aquest procés de maduració hi juguen un paper determinant aquelles figures que ens acompanyen i que tenen cura de tots nosaltres. Més enllà dels continguts i dels talents, emergeix la figura d'aquell mestre decisiu que ens ha acompanyat en el nostre procés d'aprenentatge i que deixa una profunda petjada en les nostres vides. Potser la millor manera de resumir-ho és llegint les meravelloses paraules que Albert Camus va dedicar al seu antic mestre d'escola en una carta que li va enviar poc després d'haver rebut el Premi Nobel de Literatura:

“Benvolgut senyor Germain,

He deixat que passés una mica el soroll que m'ha envoltat tots aquests dies abans de venir a parlar amb vos amb el cor a la mà. Acaben de fer-me un honor massa gran, sense que jo el busqués ni el sol·licités.

Però quan vaig rebre la notícia, el meu primer pensament, després de la mare, va ser per a vos. Sense vos, sense la mà afectuosa que vos vau allargar al nen pobre que jo era, sense el vostre ensenyament i el vostre exemple, no hauria passat res de tot això. No en faig cap castell, d'aquest honor. Però si més no és una oportunitat per dir-vos el que vau ser, i encara sou, per a mi, i per assegurar-vos que els vostres esforços, la vostra feina i el vostre cor generós continuen vius en un dels vostres petits col·legials que, a pesar de l'edat, no ha deixat de ser el vostre alumne agraït.

*Una abraçada ben forta,
Albert Camus”*

Dit d'una altra manera, el futur de la humanitat dependrà de com la humanitat s'eduqui a sí mateixa.

L'ATZAVARA

(AGAVE AMERICANA)

Joan Mestres

Tècnic forestal i del medi natural

Ara que diem adéu a l'estiu i donem la benvinguda a la tardor, trobo oportú donar-vos a conèixer l'atzavara. Tot i no ser un arbre, sinó una planta, podríem considerar la seva floració com un petit arbret.

Tot i que no és originària de les nostres terres, l'atzavara s'ha convertit en una planta icònica del paisatge mediterrani català. Amb les seves grans fulles carneses i punxegudes, i la seva espectacular floració que només es produeix una vegada a la vida, l'atzavara no passa desapercebuda. Però d'on ve aquesta planta? Quin paper ha tingut i té a Catalunya?

D'origen americà, però amb caràcter mediterrani

L'atzavara, coneguda científicament com *Agave americana*, és originària de Mèxic i d'altres zones d'Amèrica Central. Va ser portada a Europa després del descobriment d'Amèrica, cap al segle XVI. A Catalunya, s'hi va adaptar ràpidament, especialment a les zones litorals i interiors de clima sec, gràcies a la seva gran resistència a la sequera i a sòls sorrencs.

Amb el temps, va esdevenir una planta habitual en marges, camins, masies i ermites, fins al punt que molts la consideren part del paisatge tradicional català, tot i ser una espècie exòtica.

Una supervivent del secà

L'atzavara és una planta crassa (suculenta) que emmagatzema aigua a les fulles, una adaptació perfecta per sobreviure en ambients àrids. Les seves fulles poden mesurar més d'un metre i estan protegides per espines marginals i una punxa terminal molt afilada. Aquesta estructura ajuda la planta a defensar-se dels herbívors i a conservar humitat.

Un dels fets més sorprenents de l'atzavara és la seva floració: només floreix una vegada en la vida, després de dècades de creixement (entre 10 i 30 anys). En florir, produeix una gran tija floral que pot arribar als 8-10 metres d'alçada. Després de la floració, la planta mare mor, però deixa al seu voltant diversos rebrots o fillols, assegurant la continuïtat de l'espècie.

Encara que a Catalunya l'atzavara no ha tingut l'explotació intensiva que ha tingut a Mèxic (on s'utilitza per fer el mezcal i la tequila), sí que ha tingut alguns usos puntuals:

Fibres: Les seves fulles contenen fibres resistents que, en altres indrets, s'han utilitzat per fabricar cordes, estores i tèxtils.

Recer i tanques: A causa de les seves espines i densitat, s'ha utilitzat per delimitar finques o com a barrera natural.

Ornamentació: Avui dia és també es valorada en jardineria sostenible, especialment en zones de clima mediterrani.

Malgrat el seu arrelament al paisatge català, cal tenir present que l'atzavara és considerada una espècie exòtica invasora en algunes zones, ja que pot desplaçar la vegetació autòctona i alterar ecosistemes si prolifera de forma incontrolada. Per això, en espais naturals protegits, se'n regula la presència i, en alguns casos, es retiren exemplars per recuperar la flora autòctona.

Entre la nostàlgia rural i el debat ecològic

Per a molts, l'atzavara evoca records de l'ambient rural català: camins polsegosos, masies abandonades, i paisatges de secà. És una planta associada a la memòria col·lectiva, tot i la seva procedència llunyana.

Avui dia, es troba en un punt d'inflexió: mentre que des d'una perspectiva ecològica es pot considerar una amenaça per a la biodiversitat, des d'una mirada cultural forma part del nostre paisatge i imaginari.

L'atzavara és un clar exemple de com una espècie forana pot arribar a formar part d'una identitat local, despertant tant admiració com preocupació.

A Catalunya, és una supervivent del secà, una planta robusta i elegant que, tot i ser estrangera, ha trobat casa entre nosaltres. La clau, com sempre, és gestionar-la amb coneixement, respectant tant la natura com la cultura que l'envolta.

Com ho hem deixat?

El govern d'ERC, MES i la CUP han fet saber a la ciutadania que Sant Pol entra en un pla econòmic financer (PEF). Han presentat aquest fet com un cataclisme insalvable: una hecatombe que sumirà Sant Pol en el col·lapse.

Coneixeu la falla del pastor mentider? Doncs és molt semblant al que han fet des del govern: presentar una situació en què la realitat és molt diferent, ja que actualment, a la caixa de l'Ajuntament (romanents) hi ha 2.985.741,4€.

El PEF és una eina que permet recuperar el balanç econòmic que es dispara quan un municipi fa nombroses inversions: i és que a JUNTS creiem que els diners s'han de fer servir. No han d'estar al banc, han d'estar al carrer per oferir totes les millores possibles a la ciutadania. I és per això que durant els dos anys que hem estat al capdavant del govern hem fet les escales del Turó de la Marina, la Plataforma Única, les escales de l'Aixernador o la coberta de l'escorxador, i un llarg etcètera.

Tant Govern com oposició érem conscients que caldria gestionar un PEF, i nosaltres estàvem preparats per fer-ho, però ens van fer fora de l'Ajuntament. Ningú els va obligar a presentar una moció de censura, i ara són ells els que l'hauran de gestionar.

El que passa, i que ja no ens sorprèn, és que, igual que en el mandat 2019-2023, el govern ja ha començat la seva dinàmica de buscar un factor extern que sigui l'excusa de la seva falta d'acció. Els costa ben poc treure's les responsabilitats de sobre i culpar factors externs del seu passotisme: si en el mandat passat va ser primer el Glòria i després la pandèmia, en aquesta ocasió és el PEF. I si, a sobre, li poden endossar les culpes al nostre govern, doncs encara millor.

Des de JUNTS estem a la vostra disposició per a aclarir-vos els dubtes, qüestions o aclariments que tingueu sobre aquest tema o resoldre qualsevol altra petició que us preocupi.

JUNTS, al vostre costat.

**ESQUERRA
REPUBLICANA**

Ho havíem avisat

Han passat quatre mesos des del canvi de govern a l'Ajuntament i el titular que en podem treure és "Quin desgavell!!!!". El govern de Junts s'ha passat dos anys fent encara no sabem què i, si almenys el què haguessin fet no hagués suposat deixar-ne de fer d'altres rellevants, doncs no passaria res, però no ha anat així la cosa.

Des d'Esquerra Republicana sempre hem recordat la importància dels pressupostos com a eina per a la planificació política del municipi i que la seva execució és vital per transformar les intencions i les promeses en fets. Doncs sembla que el govern de Junts no ho tenia tan clar. La seva manca de planificació i gestió erràtica dels pressupostos ens ha portat a una situació de restricció i retallades de les inversions pel que queda de mandat.

L'elaboració d'un Pla Econòmic Financer (PEF) per part de la Diputació per haver-se trencat la llei de la despesa condiona les inversions i estableix fins on pots gastar en inversions durant el 2025 i 2026. Saltar-se el que planteja aquest pla significaria que tornàriem a tenir un PEF pels anys 2027 i 2028 i això creiem que seria una irresponsabilitat i deixar un llast al nou govern que pugui sorgir de les eleccions del 2027. Per tant, haurem de complir-lo i redefinir les inversions.

L'oposició diu que sabia que entrarien en un PEF. Doncs la "cagada" és doble, perquè si es pensava trencar la regla de la despesa, com a mínim planifica bé les inversions que vols fer trencant la norma i executa el màxim. I ja em vist que d'executar, poc.

La primera gran pèrdua serà la possibilitat de construir la nau de Serveis Municipals al polígon, un equipament cabdal per alliberar el Sindicat i poder donar-li un ús més profitós per a la ciutadania. Doncs apa, a treure-la de la llista!

En els darrers dies s'han alçat veus acusant-nos de mentiders i alguns "haters" han qüestionat el què diu el PEF, perquè no s'ha publicat aquesta informació. Que tothom es tranquil·litzi perquè, primer, Esquerra Republicana no menteix i menys amb coses tan importants i, segon, el PEF definitiu és un document que cal aprovar per sessió plenària i, per descomptat, després d'aquesta aprovació es publicarà tota la informació al respecte.

Nosaltres no ens hem d'amagar de res, potser d'altres sí. Recordeu-ho el maig del 2027.

Salut i república!

Avançant tot i les dificultats

Des del canvi de govern municipal, Més Sant Pol ha assumit amb responsabilitat i compromís la gestió de diverses regidories, treballant des del primer dia per donar resposta a les necessitats reals del nostre poble. Tot i les limitacions del Pla Econòmic i Financer, que condiciona les inversions i el marge d'actuació de l'Ajuntament a causa de la complicada situació econòmica heretada del final del mandat anterior, no hem deixat de tirar endavant projectes i accions concretes per millorar Sant Pol.

Cal recordar que, en aquest nou govern, cap membre de l'equip de govern té dedicació exclusiva ni percep cap sou, una mostra més del nostre compromís amb una política austera, transparent i centrada en el servei públic.

Des de la Regidoria de Gent Gran, s'han posat en marxa diverses iniciatives per promoure l'envelliment actiu i la participació. S'han organitzat xerrades sobre l'edatisme i sobre la història del poble, així com cursos d'ús del mòbil per reduir la bretxa digital. També es prepara el tradicional berenar de la gent gran, una trobada per reconèixer el paper essencial dels nostres majors en la vida comunitària.

A Medi Ambient, s'ha fet una revisió general de l'estat del municipi i s'ha establert un calendari de millores. S'han comprat 47 nous contenidors, reubicant àrees de recollida, denunciant usos indeguts i iniciant una nova campanya de bones pràctiques. També s'estudia la instal·lació de càmeres de vigilància conjuntament amb la Policia Local, i s'han dut a terme tasques de desbrossament, manteniment i renovació d'arbrat.

Des de Serveis Socials es continua atenent famílies en situació de vulnerabilitat, gestionant els vuit habitatges socials i treballant coordinadament amb les escoles i altres serveis municipals per donar resposta a les necessitats socials del poble.

La Regidoria de Seguretat manté una col·laboració constant amb la Policia Local i els Mossos d'Esquadra, amb reunions periòdiques per reforçar la presència policial, la prevenció i la sensació de seguretat al municipi. Garantir un Sant Pol segur i tranquil és una prioritat per al nostre equip.

Des de la Regidoria de Serveis Tècnics s'estan fent tasques de manteniment i millora d'espais públics, com ara l'adequació de les zones d'aparcament de l'escola i del camp de futbol, així com la revisió de diferents punts del municipi, tant al centre com a les urbanitzacions, per garantir un millor estat de les infraestructures.

Finalment, des de Promoció Econòmica es prepara la Fira de Tardor del 9 de novembre, així com reunions per planificar la Fira de Santa Llúcia, i amb la voluntat d'entesa i treball conjunt amb la Unió de Comerciants.

A Més Sant Pol volem un poble més net, ordenat, bonic i segur. Sabem que els canvis profunds no s'aconsegueixen d'un dia per l'altre, però treballem amb constància, responsabilitat i compromís per fer-ho possible, tot i les dificultats existents.

Més poble, menys partit.

I ara què?

La liquidació dels anteriors pressupostos municipals va posar de manifest el trencament del nivell de la regla de la despesa, que limita el creixement de la despesa de l'Ajuntament. Com a conseqüència, en veiem abocats a aprovar un PEF (Pla econòmic financer).

I amb el PEF sobre la taula, què podrem fer? Doncs no tot allò que voldríem, ni amb la velocitat que haguéssim volgut. Les inversions del 2025 ja s'han endarrerit tot esperant el PEF i moltes no seran possibles per terminis. I encara no sabem què podrem pressupostar per al 2026. Encara que tinguéssim els diners, no ens els deixarien gastar.

Mentrestant continuarem treballant amb les línies del pacte amb ERC i MSP, posant especial èmfasi a les àrees de les quals ens hem fet càrrec.

A Cultura i Llengua ens assegurem que les nostres programacions culturals estiguin a l'altura, lluitem per tenir uns millors equipaments culturals en un futur pròxim i treballem per tal que la llengua estigui present transversalment a tot l'ajuntament: contractació, formació, comerç...

A Ensenyament hem donat tot el suport necessari perquè l'Institut Escola estigués a punt de cara a l'inici de curs i, sobretot, per tal que la comunitat educativa (alumnes, professorat, famílies, ajuntament i departament) anem a una per a un projecte de centre compartit per tothom.

A Participació farem processos participatius temàtics (equipaments, pressupostos...), els obrirem a temàtiques noves i reactivarem els Consells ja existents.

A Joventut ens hem assegurat d'ampliar i millorar serveis com ara l'espai Jove i els Casals Municipals.

Continuarem impulsant el Consell d'Equitat dotant-lo d'eines per executar el Pla local d'equitat.

A Habitatge treballem per crear una borsa de lloguer assequible municipal.

Així que, amb PEF o sense, hi serem, tal com diem des del 2019: Governem-nos!

AGENDA TRIMESTRAL

Per a informació més detallada i actualitzada,
consulteu l'agenda del web municipal (www.santpol.cat)

OCTUBRE

Divendres 24 d'octubre

Teatre: *AIAIAI*, de Bruno Oro
20 h, Centre Cultural i d'Esbarjo
Venda d'entrades a www.ccsantpol.cat

Dissabte 25 d'octubre

Hora del conte: *La medusa perduda*
11 h, Biblioteca Can Coromines

Teatre: *AIAIAI*, de Bruno Oro

19 h, Centre Cultural i d'Esbarjo
Venda d'entrades a www.ccsantpol.cat

Diumenge 26 d'octubre

Teatre familiar: *L'endrapasomnis*
18 h, Centre Cultural i d'Esbarjo

Dimecres 29 d'octubre

Club de Lectura: *Matrix*,
a càrrec de Carles Alcoy
17 h, Biblioteca Can Coromines

Berenar homenatge a la Gent Gran
18 h, Sala Josep M. Ainaud de Lasarte
Preu: 1€

(Venda de tiquets a l'oficina del c. Abat Deàs, 36)

Dijous 30 d'octubre

Critical Reading Club
11 h, Biblioteca Can Coromines

Divendres 31 d'octubre

Festa de Halloween/Castanyada
Carpa del Parc del Litoral

4t Mercat de 2a mà

D'11 a 13 h, Plaça de l'Hotel

NOVEMBRE

Dissabte 1 de novembre

Visita guiada 'Sant Pol i la Guerra Civil'
11 h, Sortida des del Parc de Can Villar
Més informació i inscripcions a
ofturisme@santpol.cat i al telèfon 93 760 45 47

Dimecres 5 de novembre

Sant Pol d'ahir, Sant Pol d'avui
Un recorregut fotogràfic per la història
del municipi, a càrrec de Pere Sauleda
18 h, Sala Josep M. Ainaud de Lasarte

Dissabte 8 de novembre

Taller sobre la menopausa:
nutrients i suplementació durant el climateri
i la menopausa
10 h, Sala Josep M. Ainaud de Lasarte

Fira de la Tardor

Tot el dia, Carrer Nou

Concert: *Arrelades*, Companyia Neus Mar
20 h, Centre Cultural i d'Esbarjo

Venda d'entrades a www.ccsantpol.cat

Diumenge 9 de novembre

Teatre familiar: *Bruixanteris*
18 h, Centre Cultural i d'Esbarjo
Preu: Gratuït

Dimecres 12 de novembre

Si no fos...
Parlarem sobre l'envelliment, la salut i la
cura, amb els metges Francesc Arqués, Jordi
Ardèvol i personal de residències de gent gran
18 h, Sala Josep M. Ainaud de Lasarte

Dimecres 19 de novembre

Sortida de marxa nòrdica a Puig-Reig
Més informació i inscripcions al whatsapp
667.182.762

Divendres 21 de novembre

Taller sobre la menopausa:
la menopausa en equilibri
19 h, Sala Josep M. Ainaud de Lasarte

Dissabte 22 de novembre

Taller d'autodefensa feminista
11 h, Sala Josep M. Ainaud de Lasarte
Inscripcions prèvies a www.santpol.cat

Concert: Sons d'un país

20 h, Centre Cultural i d'Esbarjo
Venda d'entrades a www.ccsantpol.cat

Diumenge 23 de novembre

Teatre familiar: *En Bernat el pescador*
18 h, Centre Cultural i d'Esbarjo
Preu: Gratuït

DESEMBRE

Dissabte 6 de desembre

Visita guiada 'Sant Pol i la Guerra Civil'
11 h, Sortida des del Parc de Can Villar
Més informació i inscripcions a
ofturisme@santpol.cat i al telèfon 93 760 45 47

Diumenge 7 de desembre

Teatre familiar: *Bon profit!*
18 h, Centre Cultural i d'Esbarjo
Preu: Gratuït

Dilluns 8 de desembre

Fira de Santa Llúcia
Tot el dia, carrer Nou

Divendres 12 de desembre

Taller sobre la menopausa:
alimentació, pes i menopausa
19 h, Sala Josep M. Ainaud de Lasarte

Diumenge 14 de desembre

Sant Pol amb La Marató de 3Cat
Tot el dia, Quatre Cantons

Dissabte 20 de desembre

Concert de Nadal amb Les4de4
20 h, Centre Cultural i d'Esbarjo
Venda d'entrades a www.ccsantpol.cat

VOLS ESTAR AL DIA DE TOT EL QUE PASSA A SANT POL?

Apunta't al
nou canal de
WhatsApp Municipal

Escaneja aquest QR i parla amb nosaltres.

93 760 0451

